

Imela je upanje

Izvajalec: Ansambel Žargon

Avtor besedila: Igor Pirkovič

Avtor glasbe: Matevž Sodič

Prišla je od daleč, v mesto z vasi,
od doma povleklo jo je hrepenenje.
Želela prihodnost si z več je luči,
doma jo je teplo življenje.

Imela je upanje, sanje in moč,
v dobri je veri do konca verjela,
da strla bo sive grenkobe obroč,
da znova bo upati smela.

**A mesto ni prižgalo dovolj luči,
mesto ni ji dalo dovolj moči.
Brez imena, brez obraza,
od spoznanja do poraza
je pobirala črepinje.**

Življenje prepolno je grenkih spoznanj
in zanjo bilo je kot vreme v aprilu.
Čeprav je do konca zaupala vanj,
pustilo jo je na cedilu.

**A mesto ni čutilo prosečih rok,
mesto ni slutilo, da kliče jok.
Kot bi je nevidna kletka
ne spustila od začetka,
je izgubljala stopinje.**